

дивская села, Семко отъ велико Търново, и днѣсь еще живѣѧщъ славный цолководецъ Хаджи Петъръ. И толиви други кто грѣцка лъжлива и прѣстрастна исторія є умѣлчала. Въ сѣрбское усвобожденіе вси Карагеоргюви дружива най храбріи юнацы были сѧ' Бѣлгари ускоцы отъ Старѧ Планинѧ, коймъ имѧ ся є помѣсило и изгубило между народная сѣрбска имѧна аки единороднимъ сѣщимъ и едного языка имѣющимъ. А първи витязь, кой є заслужилъ най много и далъ є Карагеоргю удобный планъ за усвояваніе бѣлиградскія крѣпости, и самъ є влѣзъ та этворилъ крѣпостнаѧ вратѧ, былъ є нѣкой си имѧнемъ Конда Болгаринъ родомъ отъ Сливенъ, кому ся тѣє пѣсъ и до днѣсь еще въ Сливенъ за негово отхожданье съ карджалія.

Отъ такъвъ цъврородънъ си духъ бѣлгарскій народъ побуждаемъ всегда є ужидавалъ своѧ свободѫ отъ разна благорѣменна обстоятелства между своя единородны и единовѣрни сѣѣди, коймъ мѣстоположеніе є было по угодно за да своѧ независимость добиѣтъ. А най паче негова надѣжда ся є хранила съ сянж бѣдность въ врѣмѧ русійскія побѣдоносны походы съ Турциѧ.

Въ врѣмѧ же Дибича Забалканскаго въ лѣто 1828-9 бѣше прѣводитель на самоволное военно отдѣленіе съставено отъ Бѣлгари Георгий Стойковъ Мамарчовъ Буюклу капетанъ, родомъ отъ Котелъ, кой въ Доростолское обсажденіе, показа голѣмо юнчество, дѣ съ бѣлгарское само отдѣлѣніе прѣсѣкалъ бѣ Дунавъ, и вардѣша да не примини ни единъ Турчинъ, нити лади помошь на обсажденія въ Доростолъ. А въ едно нападеніе на Дростолскія крѣ-

---

жина е почти погинѣла въ това страшное и отчайливо сраженіе, кои сѧ' были повѣчъ Бѣлгари. Събитія сѧ' ми е скавалъ нѣкой си самовидцъ Грѣкъ, имѧемъ Никола отъ островъ Светиї. Онъ е былъ въ това сраженіе, и лѣжаща раненъ между мъртвай тѣлеса глаголъ е послѣднаѧ храбрость Х. Михаила. Г҃рцы славіјтъ Х. Михаила равно съ пайславнія си новы юнацы витязи.